

- 9 гава напояваме овцитѣ. И като имѣ говорѣше още, дойде Рахиль съ овцитѣ
10 на баща си; защото тя ги пасѣше. И като видѣ Яковъ Рахиль дъщерята на Лавана, брата на майка си, и овцитѣ на Лавана, брата на майка си, приближи Яковъ и отвали камика отъ устието на кладенеца, и напои овцитѣ
11 на Лавана брата на майка си. И цѣлуна Яковъ Рахиль; и възвиси гласа си и плака. И каза Яковъ на Рахиль че е братъ на баща ѝ, и че е синъ на Ревека; и тя се завтече та каза на
12 баща си. И като чу Лаванъ за Якова, сестриния си синъ, завтече се да го посрѣщне; и пригърна го, и цѣлуна го, и заведе го въ дома си. И приказа
14 Яковъ Лавану всичко това. И рече му Лаванъ: Наистина ти си кость моя и плътъ моя. И живѣ при него единъ мѣсецъ дни.
- 15 И рече Лаванъ Якову: Понеже ми си братъ, безъ нищо ли ще ми работишь?
16 Кажи ми коя ще бѣде заплата ти. И имаше Лаванъ двѣ дъщери: името на по-старата Лия, а името на по-младата